

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem ve věci

žalobce: **I. N.**, narozen X
státní příslušník Ukrajiny
t. č. ve Věznici Bělušice, sídlem Bělušice 66, 435 26 Bělušice
zastoupen advokátem JUDr. Karlem Polákem
sídlem Sokolovská 87/95, 186 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-4113-21/ZR-2025 ze dne 23. 9. 2025,
o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě

takto:

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II. Žalobce **je povinen** zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši **1 000 Kč** ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 23. 9. 2025 žalovaný podle § 87l odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zrušil platnost žalobcova povolení k trvalému pobytu. Současně žalovaný podle odstavce 3 téhož ustanovení stanovil žalobci lhůtu k vycestování z území v délce třiceti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí, případně od propuštění žalobce z výkonu trestu.
2. Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou, ve které současně navrhl, aby soud podle § 248 odst. 2 písm. a) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů odložil vykonatelnost napadeného rozhodnutí.
3. Soud na tomto místě podotýká, že soudní přezkum rozhodnutí správních orgánů, pokud jde o ochranu veřejných subjektivních práv, je již s účinností od 1. 1. 2003 upraven v zákoně č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Soud proto uvedený návrh posoudil podle jeho obsahu jako návrh na přiznání odkladného účinku žalobě podle § 73 s. ř. s.
4. V návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě žalobce uvedl, že mu hrozí závažná újma, neboť výkon napadeného rozhodnutí by znamenal zásadní zásah do jeho osobního,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

soukromého a rodinného života. Zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu by žalobci fakticky znemožnilo setrvat na území České republiky, kde žije více než 21 let. Podotkl, že zde má vytvořeny silné rodinné a sociální vazby, zejména k nezletilé dceři a přítelkyni, se kterou usiluje o obnovení soužití. Nutnost opustit území České republiky by tyto vztahy nevratně narušila a znemožnila by žalobci realizovat své právo na rodinný život.

5. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě nejsou splněny, neboť žalobci nehrozí vážná újma. Žalobci totiž nebyl vysloven zákaz pobytu, pouze mu byl odebrán pobytový status. Žalovaný připomněl, že žalobce byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody za to, že od roku 2020 do roku 2023, po dobu téměř tří let, psychicky a fyzicky týral svou družku, se kterou žil ve společné domácnosti, a násilí se navíc dopouštěl i v přítomnosti jejich nezletilé dcery. Žalovaný poznamenal, že žalobce aktuálně na výchově a výživě své dcery nijak nepodílí, neboť vykonává trest odnětí svobody. Nepřiznání odkladného účinku tak podle žalovaného nemůže představovat nepřiměřený zásah do práva na respektování soukromého a rodinného života. Žalovaný dodal, že ztráta pobytového oprávnění spojená s nutností opustit území České republiky není tak závažná, že by mohla vyvážit veřejný zájem na tom, aby se žalobce na území nenacházel již nyní, když svým jednáním závažně narušil veřejný pořádek. Podle žalovaného by přiznání odkladného účinku žalobě bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem na dodržování platných právních předpisů na území České republiky.
6. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
7. Odkladný účinek představuje zcela mimořádný institut, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
8. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění má žalobce tvrdit a prokázat k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek (újma hrozící žalobci se poměřuje s újmou jiných osob a veřejným zájmem). Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že se žalobcův majetek zmenší, a tím mu bude způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již

tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině žalobce a s tím spojené sankci. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převaha újmy hrozící žalobci nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů. U třetí podmínky soud zvažuje, zda žalobci hrozí natolik závažná újma, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně do meritorního rozhodnutí věci soudem ustoupit zájmům žalobce.

9. Soud veden shora uvedeným testem po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem dospěl k závěru, že návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět.
10. Při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, vycházel soud mimo jiné ze závěrů vyslovených v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100. V tomto usnesení Nejvyšší správní soud konstatoval, že žalobě lze na návrh přiznat odkladný účinek i v případě, že se toliko jedná o žalobu proti rozhodnutí v tzv. pobytových věcech cizinců, a nikoli o rozhodnutí o správním vyhoštění, kdy fakticky „až“ v této navazující fázi správního řízení může být cizinec donucen opustit území České republiky. Ve světle judikatury Nejvyššího správního soudu je tak zdejší soud toho názoru, že již samotné rozhodnutí, jímž byla zrušena platnost žalobcova povolení k trvalému pobytu a byla mu stanovena lhůta k vycestování z území České republiky, je schopno způsobit žalobci újmu, neboť toto rozhodnutí žalobce nutí vycestovat. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že u žalobce byla splněna první podmínka vyplývající z § 73 odst. 2 s. ř. s., jež je nezbytným předpokladem pro přiznání odkladného účinku žalobě.
11. Pokud se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., soud dospěl k závěru, že s ohledem na charakter žalobou napadeného rozhodnutí nemůže dojít k újmě dalších osob, neboť žalobou napadené rozhodnutí se „toliko“ týká žalobce. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě.
12. Zbývá tak posoudit splnění třetí podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.
13. Z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 4. 10. 2024, sp. zn. 64 T 2/2024, který je součástí správního spisu, zdejší soud zjistil, že žalobce byl pravomocně odsouzen za zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku a zločin týrání osoby ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 28 měsíců do věznice s ostrahou. Odvolání žalobce a státního zástupce proti uvedenému rozsudku Městský soud v Praze zamítl usnesením ze dne 18. 12. 2024, č. j. 44 To 373/2024-672, které je rovněž součástí správního spisu. Ze zmíněného rozsudku vyplývá, že žalobce minimálně v období od roku 2020 do 12. 8. 2023, kdy byl zadržen a vzat do vazby, opakovaně a se stupňující se tendencí, vždy pod vlivem alkoholu, psychicky a fyzicky napadal svou družku poškozenou K. B., narozenou X, ponižoval ji vulgárními nadávkami, zhruba jednou týdně ji napadl údery otevřenou dlaní, pěstmi a kopy do paží, hrudníku, nohou a hlavy, dále ji škrtil, ohrožoval nožem a vyhrožoval zabitím, a to v přítomnosti jejich nezletilé dcery I. N., narozené X, a nezletilé dcery poškozené K. K., narozené X. Také K. K. žalobce vulgárně nadával, bral jí mobilní

telefon a asi ve dvou případech jí dal facku. Zmíněný rozsudek spolu s usnesením odvolacího soudu nabyly právní moci dne 18. 12. 2024.

14. Soud připomíná, že veřejnými zájmy jsou bezpochyby nejen zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů, ale i zájem společnosti na zachování veřejného pořádku, včetně minimalizace trestné činnosti a vyloučení rizikových faktorů, které by mohly trestnou činnost vyvolávat. Ačkoli otázka, zda zde byly důvody pro zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu, bude řešena v rámci meritorního přezkumu, je nespornou skutečností, že žalobce na území České republiky závažně narušil veřejný pořádek svou závažnou trestnou činností, za kterou byl pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce 28 měsíců. Žalobce tak tímto jednáním porušil veřejný zájem na zachování veřejného pořádku.
15. Mimořádné okolnosti, které by převažovaly nad veřejným zájmem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů a zájmem na ochraně veřejného pořádku, v daném případě soud neshledal. Žalobce se dopustil závažné násilné trestné činnosti vůči osobám, se kterými údajně usiluje o rodinné soužití. Riziko nutnosti vycestování z území České republiky je tak nepřímým důsledkem úmyslného protiprávního jednání samotného žalobce. Tohoto možného důsledku si žalobce měl být vědom a takového jednání se vyvarovat. Soud pochybuje o tom, že by žalobcova bývalá družka, kterou po delší dobu psychicky a fyzicky týral v přítomnosti nezletilých dcer, z nichž starší rovněž napadal, měla zájem o obnovení soužití. Žalobce ostatně své tvrzení, že o rodinné soužití s ní usiluje, nijak nedoložil. Soud proto dospěl k závěru, že žalobce třetí podmínku pro přiznání odkladného účinku žalobě nesplnil.
16. Na těchto závěrech nemůže nic změnit ani povinnost soudu respektovat mezinárodní závazky České republiky, konkrétně čl. 3 a čl. 8 Úmluvy o právech dítěte. Soud připomíná, že tato úmluva počítá s oddělením dítěte od rodičů (např. v čl. 9 odst. 4) z rozhodnutí příslušných orgánů státu a na základě platného práva. Žalobce by si měl uvědomit, že to byl výhradně on, kdo přivedl svou rodinu do této situace, když se – dokonce vůči členkám této rodiny – dopustil závažné trestné činnosti. V současnosti je žalobce od své nezletilé dcery oddělen v důsledku toho, že vykonává trest odnětí svobody. Pokud následně bude nucen opustit území České republiky a dojde k dalšímu oddělení žalobce a jeho nezletilé dcery, stane se tak pouze v důsledku závažného společensky škodlivého jednání žalobce, za které nese plnou odpovědnost výhradně a jen on.
17. Veden těmito úvahami soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení, a žalobcův návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítl.
18. Podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč (položka 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Poplatek je splatný vznikem poplatkové povinnosti (§ 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o tomto návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích; usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, bod 21]. Soud proto uložil žalobci povinnost příslušný soudní poplatek zaplatit.

19. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: **3703-3024411/0710**, vedený u České národní banky. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: **4149001825**.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 3. prosince 2025

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v. r.
samosoudce